

VIESTI KIVIKAUDELTA

Konneveden kotiseutumuseon iältään vanhin esine on **Neiturintaipaleen tuura**, jonka nykyisen kanavan pohjoispuolella Konnevesi-järven rannalla sijaitsevan Häyrysen tilan **emäntä Elvi Janhunen** löysi rantapelloilta 1958. Malliltaan tämä 360 mm pitkä kiviesine on Rovaniemen tuuran kaltainen. Vastaavista löydöistä suuri osa on Kemijokivarresta. Keski-Suomesta löytöjä on kolmisenkymmentä.

Tuuran on tehnyt kiviseppä pystyiskennällä sädekiviliuskeesta ja hionut teräosan sileäksi. Ainakin pienikokoiset tuurat on vartettu puuvarrella (Janne Korhosen piirros), mutta suurimpia (600 mm) on saatettu käyttää varttamattominakin.

Neiturintaipaleen tuuran löytöpaikka Pohjois-Konnevesi-järven rannalla on noin 95 metriä merenpinnan yläpuolella. Maankohoamisesta johtuen jääkauden jälkeen Keski-Suomen alueen vesissä tapahtui suuria muutoksia. Jään poistuttua veden korkeus oli Neiturintaipaleen tienoilla 150 m, mutta veden pinta alkoi nopeasti laskea ja vuoden 7000 eKr. tienoilla se oli

alimmillaan alle 100 m. Sitten vesi alkoi jälleen nousta ja syntyi luoteeseen vetensä laskeva **Muinais-Päijänne**, joka ulottui nykyisen Päijänteen eteläosasta nykyisen Keski-Suomen maakunnan pohjoisrajalle silloiselle rannikolle. Neiturintaipaleen vaiheilla Päijänteen vedet olivat korkeimmillaan vuoden 4200 eKr. tienoilla 106 m eli kymmenkunta metriä nykyistä korkeammalla. Pian tämän jälkeen järvi mursi uuden lasku-uoman etelään, vesi alkoi laskea ja syntyivät Muurasjärvi, Alvajärvi, **Keitele**, **Konnevesi** ja nykyinen Päijänne.

Museologian professori Janne Vilkkuna on arvioinut, että tuura on saattanut jäädä löytöpaikalleen joiltakin Keski-Suomen ensimmäisiltä asukkailta noin vuoden **6000 eKr. tienoilla**. Täällä kivikautta elettiin noin 6500-1500 eKr.

